



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA NOWOGRÓDZKIEGO.

Redakcja i Administracja: Nowogródek, Urząd Wojewódzki.

Prenumerata roczna Dzien. Urzędow. za 1 egz. 10 złotych, pojedynczy Nr. 1 zł., ogłoszenia o powstałych stowarzyszeniach—5 zł. ogłoszenia o zagubionych dokumentach zasadniczo od ogłoszenia — 2 zł. 1 od każdego zagubionego dokumentu—25 gr.

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych

Nr. S. M. 837/25.
Warszawa
dn. 21 lutego 1925 r.

W sprawie zatwierdzenia preliminarzy budżetowych związków komunalnych.

Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1925 r. (Dz. Ust. R. P. № 15, poz. 99) wprowadzono w życie postanowienia §§ 1, 7, 8, 9 i 13 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne. Według tych postanowień preliminarze budżetowe wszystkich związków komunalnych na terenie całego Państwa z wyjątkiem Województwa Śląskiego, poczynając od roku 1925 podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej. Władzą tą jest w stosunku do miast liczących powyżej 100 tysięcy mieszkańców i krajowych związków komunalnych—Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu; zaś w stosunku do miast w b. dzielnicy pruskiej, miast liczących powyżej 15 tysięcy mieszkańców w b. dzielnicy austriackiej, oraz powiatowych związków komunalnych—Wojewodowie, działający w porozumieniu z Dyrektorami Izb Skarbowych, wreszcie w stosunku do pozostałych gmin miejskich i wiejskich—Wydziały powiatowe.

Przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia preliminarzy budżetowych związków

Okólnik № 22.

Do
wszystkich PP. Wojewodów (prócz Wojewody Śląskiego i Pana Delegata Rządu w Wilnie.)

komunalnych władza nadzorcza winna dokładnie zbadać poszczególne pozycje wydatków i wpływów zarówno co do ich legalności jak i celowości, bacząc przytem, aby w planie gospodarczym związku komunalnego przestrzegana była jak najdalej idąca oszczędność. W szczególności należy dążyć do ograniczenia wydatków preliminowanych w sumie niewspółmiernie wysokiej, oraz usuwać z preliminarza wydatki niepotrzebne lub takie, które są sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Badanie preliminarzy budżetowych związków komunalnych winny przeprowadzić w urzędach wojewódzkich wydziały samorządowe przy ewentualnym współudziale poszczególnych wydziałów resortowych (np. dział zdrowotności miasta przez wydział pracy i opieki społecznej itd.) Podobnie Wydziałom powiatowym przy rozpatrywaniu gminnych preliminarzy budżetowych zaleca się zasięgać w razie uzasadnionej potrzeby opinii rzeczoznawców, ewentualnie fachowych referentów Starostwa.

W związku z tem Ministerstwo zwraca uwagę na przepis ustępu 2-go par. 1 wspomnianego na wstępie Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Skarbu, według którego preliminarze budżetowe winny być przedstawione w 2-ch egzemplarzach bezpośredniej władzy nadzorczej, która w wypadku, gdy nie jest uprawniona, względnie upoważniona do ich zatwierdzenia, prześle preliminarze te wraz ze swą opinią w terminie 7-miodniowym władzy nadzorczej właściwej do ich zatwierdzenia. Opiniowanie preliminarzy budżetowych winno być w mia-

rę możliwości również uskuteczniane w sposób wskazany wyżej.

Pan Wojewoda ze swej strony zechce wydać odpowiednie zalecenia w powyższym przedmiocie Wydziałom powiatowym.

Minister
(—) *Ratajski*

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych

Okólnik № 23.

Do

№ BO. 3611/25
Warszawa
dnia 21 lutego 1925 r.

wszystkich PP. Wojewodów, Pana Delegata Rządu w Wilnie oraz p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W sprawie pobierania przez placówki R. P. opłat paszportowych.

Przesyłając do wiadomości odpis okólnika Ministerstwa Spraw Zagranicznych № 14 z dnia 24.I.-r.b. Ministerstwo zaznacza, że niektóre urzędy wystawiające paszporty zagraniczne nie stosują się do zarządzenia punktu 9 okólnika № 31 z dnia 24.III.1924 r. polecającego notować na paszportach wysokość pobranej opłaty (tak za paszport, jak za zezwolenie na ponowny wyjazd) i w ten sposób uniemożliwiają Konsulom R. P. orjentowanie się co do wysokości opłaty, jaką należy pobrać za prolongowanie danego wystawionego w kraju paszportu.

Z uwagi na powyższe zechce Pan Wojewoda (Delegat Rządu, Komisarz Rządu) przypomnieć podległym urzędom o konieczności odnotowywania na paszporcie wysokości pobranej opłaty.

Równocześnie Ministerstwo zawiadamia, że większość Konsulatów R. P. przy prolongowaniu paszportów zagranicznych po wejściu w życie rozporządzenia z dnia 27.X.-1924 roku (Dz. U. № 95 poz. 887), kredytuje opłaty w dalszym ciągu w wysokości 500 zł. zamiast opłaty w wysokości 100 zł. oznaczonej powyżej wymienionym rozporządzeniem.

Zechce zatem Pan Wojewoda (Delegat Rządu, Komisarz Rządu) zarządzić, by Urzędy administracyjne od osób, którym została zakredytowana przez Konsulaty opłata po dniu 31 października 1924 r. ściągaly opłatę nie większą niż 100 zł. za jedną prolongatę, przyczem uwzględnić należy sumę wpłaconą już w Konsulacie.

Minister
(—) *Ratajski*

Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Warszawa, dn. 24.I.-25 r.

Department Konsularny
№ K. III a 625/25.

Do
wszystkich Urzędów
Konsularn. R. P. zagranicą (prócz honorowych niepełnoprawnych)

OKÓLNİK № 14.

w sprawie opłat za przedłużenie paszportów.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 27 października 1924 r. w celu wykonania Ustawy z dnia 17 lipca 1924 roku w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. Ust. R. P. № 95 z dn. 31 października 1924 r. poz. 887), Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza niniejszem, co następuje:

I. Przy przedłużeniu ważności paszportów tak za czas przyszły jak za ubiegłe półrocza (nieopłacone w swoim czasie) należy pobierać opłaty przewidziane w Rozporządzeniu z dnia 21 października 1924 r. przyczem:

- a) paszporty wystawione na podstawie pomienionego rozporządzenia winny być prolongowane za taką samą opłatą, jaka była pobrana za te paszporty przez władze krajowe (wysokość opłat jest uwidoczniona na paszporcie),
- b) za przedłużenie paszportów wydanych przed wejściem w życie Rozporządzenia z dnia 27 października 1924 r., a więc na podstawie uprzednio obowiązujących rozporządzeń należy pobierać według uznania Urzędów Konsularnych R. P. zagranicą opłatę normalną (100 zł.) względnie ulgową (20 zł. albo 25 zł.) lub też przedłużać dane paszporty bezpłatnie, kierując się motywami, o jakich mowa w par. 3, 4, 5 i 6 Rozporządzenia z dn. 27.X.-1922 r.

O ile przedstawienie przez osoby zainteresowane odpowiednich zaświadczeń, wydanych w kraju, a dających podstawę do bezpłatnego względnie ulgowego przedłużenia paszportu okazałoby się niemożliwym względnie niecelowym, osoby te mogą według uznania Kierownika Urzędu Konsularnego przedstawić analogiczne i odpowiednie zaświadczenie, sporządzone zagranicą.

- c) co się tyczy osób, które udały się zagranicę w poszukiwaniu pracy, to wiza Urzędu Emigracyjnego, umieszczona na paszportach emigrantów zamorskich względ-

nie odpowiednia adnotacja Urzędu wystawiającego paszporty, stwierdzająca na mocy zaświadczeń Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, że dane osoby wyjechały w poszukiwaniu pracy, wystarczają całkowicie (o ile niema dowodów przeciwnych, aby uważać dane osoby za wychodźców, emigrantów) i paszporty ich prolongować bezpłatnie.

II. Osoby, które uzyskały już w swoim czasie w którymkolwiek z Urzędów Konsularnych R. P. zagranicą prolongatę swych paszportów, wydanych im przez władze krajowe i odnośne opłaty zostały im w całości lub części zakredytowane, mają prawo do zwolnienia ich przez każdy z Urzędów Konsularnych R. P. zagranicą od zakredytowanej im opłaty, jeśli jednocześnie opłacą względnie już opłacili uprzednio z okazji prolongowania ich paszportów sumę, jaką obecnie Urząd Konsularny pobrałby od nich w myśl zasad wymienionych w punktach a) i b) niniejszego okólnika.

III. Jednocześnie z niniejszem Ministerstwo Spraw Zagranicznych uchyla wszystkie swe dotychczasowe okólniki w przedmiocie opłat za przedłużenie paszportów, wydanych przez władze krajowe.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych

№ AP. 1751.
Warszawa
dnia 27 lutego 1925 r.

Przedmiot:
Przywrócenie prawa do
szczebla na podstawie
art. 64 pragmatyki służ-
bowej.

Okólnikiem № 87 z dn. 18 sierpnia 1924 roku L. 2529 Prezydjum Rady Ministrów wyjaśniło, że w wypadku obniżenia grupy uposażenia wskutek wyroku dyscyplinarnego należy wymierzyć zdegradowanemu w tej grupie, do której został zdegradowany, ten szczebel, jaki posiadał w grupie utraconej.

W związku z powyższem powstała kwestja jaki szczebel wymierzyć należy tym funkcyjuszom państwowym, którzy z powodu

podjętej przez Rząd akcji oszczędnościowej i zarządzanej redukcji funkcjonarjuszów państwowych względnie wskutek przeprowadzonej reorganizacji niektórych urzędów państwowych zwolnieni zostali ze służby państwowej, a którzy następnie po otworzeniu się wakansów ponownie przyjęci zostali do służby państwowej w tym samym lub obniżonym stopniu służbowym.

Zgodnie z przepisami art. 7 ustawy uposażeniowej z dnia 9.X.-23 r. (Dz. Ust. 116, poz. 924) ponownie przyjętym funkcyjuszom państwowym przy wymiarze uposażenia danej grupy przyznawano z reguły szczebel a.

Mając na względzie, iż przy ścisłym stosowaniu art. 7 ustawy uposażeniowej funkcyjuszom państwowym, ponownie przyjęci do służby pod względem praw do szczebla postawieni zostali w gorsze położenie, niż funkcyjuszom, którym obniżono stopień służbowy w drodze wyroku dyscyplinarnego,—na podstawie ustępu 2-go art. 64 ustawy z dnia 17.II.-1922 r. o państwowej służbie cywilnej oraz zgodnie z okólnikiem Prezydjum Rady Ministrów № 19 z dnia 10.II.-1925 r. L. 2. 1825. L. dz. 19164 przywracam prawo do szczebla posiadanego uprzednio w tej samej względnie wyższej grupie uposażenia tym funkcyjuszom państwowym, których zwolnienie ze służby z powodów w ustępie drugim niniejszego okólnika przytoczonych nastąpiło po dniu 1.X.-1923 r. t. j. po dniu wejścia w życie ustawy uposażeniowej, ponowne zaś przyjęcie do służby miało miejsce przed dniem 1.III.-1925 r.—Funkcyjuszom, których to dotyczy, uzyskają prawo do wyższego szczebla, począwszy od dnia 1 marca 1925 r.

Zechce Pan Wojewoda (P. Delegat Rządu, P. Komisarz Rządu) wydać w tej sprawie dalsze stosowne zarządzenia.

W innych wypadkach przywrócenie prawa do szczebla utraconego wskutek wyjścia ze służby nastąpić może jedynie na podstawie osobnej dla każdego wypadku decyzji.—

Minister
(—) *Ratajski*.

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych

Okólnik Nr. 25.

Nr. AE. II. 1516/24.
Warszawa
dnia 27 lutego 1925 r.

Do
PP. Wojewodów
w Warszawie, Białym-
stoku, Lublinie, Łodzi,
Kielcach, Nowogrodka,
Łucku, Brześciu, P. De-
legata Rządu w Wilnie
oraz P. Komisarza Rzą-
du w Warszawie.

Przedmiot:
Poświadczenia stanu wol-
nego zastępujące świad-
ectwa zapowiedzi w
Kościołach rzymsko-ka-
tolicznych, przy zawiera-
niu małżeństw przez o-
soby wyznania katolic-
kiego. Kompetencja do
ich wydawania.

Zdarzają się wypadki, że duchowni wyz-
nania ewangelickiego, opierając się na zdaniu
Rady Państwa z 14 marca 1905 (Z b. pr. R.
Nr. 86, p. 704), żądają od osób wyznania ka-
tolicznego, zamierzających wstąpić w związek
małżeński według obrządku ewangelickiego
z osobą tegoż wyznania przedstawienia świad-
ectwa wolnego stanu wystawionego przez
urząd policyjny, właściwy dla miejsca zamiesz-
kania nupturjenta wyznania katolickiego. Świa-
dectwo takie ma na celu, zgodnie z cytowa-
nym zdaniem Rady Państwa, zastąpić świad-
ectwo zapowiedzi katolickich władz kości-
cielnych.

Ponieważ przy sposobności załatwiania
stron, zgłaszających się do urzędów policyj-
nych po takie świadectwa wyłoniła się kwestja
kompetencyjna z uwagi na obecny zakres
działania policji państwowej, przeto niniejszem
wyjaśniam się, że do wystawienia świadectw
wolnego stanu, przewidzianych w zdaniu Ra-
dy Państwa z dnia 14.III.-1905 (Z b. pr. R.
Nr. 86, p. 704), uprawnione są, zgodnie z organiza-
cją władz polskich, nie organy Policji Pań-
stwowej, lecz władze administracyjne I instan-
cji, właściwe dla miejsca zamieszkania nup-
turjenta wyznania katolickiego.

Wydanie powyższych świadectw winno na-
stąpić po stwierdzeniu w każdym wypadku
—na podstawie oświadczenia właściwego ur-
zędnika stanu cywilnego oraz ewentualnych
dalszych dochodzeń, że petent (tka) jest istot-
nie stanu wolnego.

O powyższem należy pouczyć władze
administracyjne I instancji i właściwe urzędy
stanu cywilnego obu wyznań.

Minister
(—) *Ratajski*

Ministerstwo
Spr. Wewnętrznych

Okólnik № 26.

Nr. SM. 681/25. Do
Warszawa P.P. Wojewodów (na obsza-
dn. 2.III 1925 r. rze b. zaboru rosyjskiego)
Przedmiot: dotyczy i Pana Delegata Rządu w
Związku Miast Pol- Wilnie.
skich i Biura Zjaz-
dów Samorządu Ziem-
skiego.

Na skutek prośby Zarządu Związku Miast
Polskich, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
przypomina pismo okólne z dnia 24 sierpnia
1922 r. L. SM. 4448, w szczególności jego
ustęp przedostatni, dotyczący działalności po-
średniczącej Związku Miast Polskich w nagłych
i ważnych sprawach pomiędzy Magistratami
miast i władzami centralnymi.

W związku z powyższem Pan Wojewoda
(Pan Delegat Rządu) zechce ze swej strony
zwrócić we właściwy sposób uwagę Magistra-
tów miast na treść wymienionego pisma o-
kólnego. Przy tej sposobności należałoby rów-
nież zalecić powiatowym związkom komunal-
nym ewentualne korzystanie z pośrednictwa
i pomocy Biura Zjazdów Samorządu Ziem-
skiego (ul. Nowy Świat 21), będącego insty-
tucją o zakresie działania podanym do Związ-
ku Miast Polskich.

Za Ministra
(—) *Ołpiński*
Podsekretarz Stanu.

Ministerstwo
Spr. Wewnętrznych

Okólnik Nr. 28.

Nr. AP. 2289. Do
Warszawa P.P. Wojewodów (oprócz
dn. 2.III 1925 r. Śląskiego), P. Delegata
Przedmiot: Uzgodnie- Rządu w Wilnie i P. Ko-
nie z tabelą i wyka- misarza Rządu na m.
zaniem stanowisk do- Warszawa.
tychczas istniejącego
stanu rzeczy.

Wobec uchwalenia przez Radę Ministrów
w dniu 25 lutego 1925 r. wykazu stałych sta-
nowisk dla działu administracji ogólnej na
rok 1925 i w myśl par. 8 rozporządzenia Ra-
dy Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz.
Ust. Nr. 64, poz. 631) w brzmieniu ustalo-
nem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia
28 stycznia 1925 r. (Dz. Ust. Nr. 16, poz. 105)
zarządzam co następuje:

1. Mianowanie definitywne w ciągu roku
1925 (na stałe z zastrzeżeniami wynikającymi

z postanowień art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej) nastąpić może tylko na stanowisko, przewidziane w wykazie stałych stanowisk służbowych.

2. Posunięcie w drodze awansu urzędnika mianowanego definitywnie do wyższego stopnia służbowego (również w charakterze definitywnym) w obrębie tego samego stanowiska albo też na wyższe stanowisko może nastąpić tylko na faktycznie opróżnione miejsce, objęte wspomnianym wykazem stanowisk na rok 1925.

3. Przy wszelkich wnioskach przedstawionych Ministerstwu, a dotyczących mianowania definitywnego, należy wskazywać pozycję i № właściwej listy ustalonych stanowisk (patrz punkt 5 mojego reskryptu z dnia 26 lutego 1925 r. Nr. AP. 2078), a to celem ścisłego oznaczenia tego stanowiska, na które kandydat jest proponowany. Wnioski nie odpowiadające temu warunkowi będą zwracane dla uzupełnienia.

4. Tytuły służbowe, przywiązane do stanowisk ustanowionych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 64, poz. 631), przysługuje tylko urzędnikom ustalonym na tych stanowiskach w trybie art. 116 ustawy o państw. służbie cywilnej. Tytuły służbowe urzędników nieustalonych określone będą przez oznaczenie posiadanej stopnia służbowego i kategorii służbowej.

Zastrzeżenie powyższe nie dotyczy tytułów, określających stanowiska kierowników składowych jednostek administracyjnych, przewidzianych w ustawach lub przepisach organizacyjnych (jak Naczelnik Wydziału, Dyrektor Policji, Starosta i t. p.).

Minister
(—) *Ratajski.*

Ministerstwo Skarbu Warszawa, dn. 12.II 1925 r.

L. D. K. 413/25/Wak,

Do
wszystkich Władz Centralnych.

Według pisma z 27 stycznia r. b. Nr. 1044/54 O. R. Najwyższa Izba Kontroli przy wykonywaniu kontroli stwierdziła, że urzędnicy z wydawanych im na różne cele zaliczek, bądź skuteczniają wydatki dopiero po upływie kilku miesięcy, bądź zupełnie nie skuteczniają wydatków w ciągu roku lub usku-

teczniają je w zbyt nieznacznym stosunku do otrzymanej zaliczki i zwracają całkowicie otrzymane zaliczki, względnie ich pozostałości dopiero w końcu roku.

Na podniesiony z tego tytułu zarzut z prośbą o usunięcie tego rodzaju niewłaściwości o wydanie zarządzeń, by wydawane zaliczki były wyrachowywane możliwie niezwłocznie po otrzymaniu zaliczki, jedna z Władz Centralnych w odpowiedzi 1-ej zaznaczyła, że przepisy rachunkowo-kasowe nie określają terminu dla wyrachowania się z otrzymanych zaliczek.

Przepisy rachunkowo-kasowe z 1921 r. (Monitor Polski Nr. 285/21) nie określają takiego terminu i Ministerstwo Skarbu, uznając w zupełności za słuszny zarzut podniesiony przez Najwyższą Izbę Kontroli z powodu niepotrzebnie zbyt długiego przetrzymywania zaliczek, nie uważa jednak za wskazane w interesie administracji państwowej oznaczenia jednolitej w tym względzie normy ze względu na różnorodność spraw w poszczególnych władzach i urzędach.

Ministerstwo Skarbu zauważa jednak, że par. 53 ustęp ostatni powołanych przepisów zawiera postanowienie, iż zaliczki mogą być udzielane tylko na takie wydatki, które wymagają natychmiastowego i bezpośredniego pokrycia.

Jeżeli przeto zaliczki są udzielane rzeczywiście jedynie na takie wydatki, to nie powinien zająć wypadek, aby zaliczka przez czas dłuższy wcale nie była zużyta lub w nieznacznej części tylko zużyta, albo też zużyta dopiero po upływie kilku miesięcy, gdyż toby wskazywało, że odnośny wydatek nie wymagał bezpośredniego i natychmiastowego pokrycia.

Ministerstwo Skarbu uprasza przeto o bezwzględne wydanie zarządzenia, aby powołany wyżej przepis par. 53 był ściśle przestrzegany i aby nie powtarzały się nieprawidłowości spostrzeżone przez Najwyższą Izbę Kontroli w sprawie zaliczek.

Zarazem nadmieniam się, iż Ministerstwo Skarbu pismem z dn. 8 listopada 1924 r. L. D. K. 5623/WAK, odnośnie do swego resortu zarządziło, aby Wydział Rachunkowy, prowadzący ewidencję zaliczek, na wypadek niewyrachowania zaliczki w 30 dniach od daty wypłacenia donosił o tem właściwemu Departamentowi, celem spowodowania złożenia rachunku. Wreszcie uprasza się o zawiadomienie o wydanych w tej sprawie zarządzeniach oraz o zakomunikowanie Ministerstwu

Skarbu tamtejszej opinii, celem ewentualnego ułożenia jednolitych norm w tej sprawie w porozumieniu z Najwyższą Izłą Kontroli.

Za Ministra
(—) *Czauderna*
Dyr. Departam. Kasowego.

Nowogródek, dn. 4.IV 1925 r.

Postanowienie

dotyczące cen drewna opałowego, wydawanego z lasów prywatnych instytucjom i osobom uprawnionym, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dn. 13-go kwietnia 1923 roku.

Na mocy Ustawy z dnia 28.II. 1919 r. w przedmiocie zaopatrywania ludności w drewno opałowe i budulcowe (Dz. Pr. T. Nr. 20 poz. 229), oraz zgodnie z par. 7 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 54 poz. 379) po zasięgnięciu opinii Komisji powołanej w myśl par. 8 tegoż rozporządzenia ustanawiam na miesiąc kwiecień 1925 r. niżej podane ceny za 1 m. p. drewna opałowego wydawanego dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej, a także dla niezamożnej ludności, a zajętego z lasów prywatnych.

Starostwo	Gatunek drzewa	Szczapy zł.	Okraglaki zł.	Gałęzie zł.
Baranowickie	sosna	2.—	1.75	— .50
	świerk	2.—	1.75	— .50
	dąb	2.—	1.75	— .75
	klon	2.—	1.75	— .75
	grab	2.—	1.75	— .75
	brzoza	2.—	1.75	— .75
	olcha	2.—	1.75	— .75
	osika	1.50	1.—	— .25
Lidzkie	sosna	— .50	— .30	— .20
	świerk	— .40	— .20	— .10
	dąb	1.—	— .80	— .40
	klon	1.—	— .80	— .40
	grab	1.—	— .80	— .40
	brzoza	1.—	— .80	— .40
	olcha	1.—	— .80	— .40
	osika	— .20	— .15	—
Nowogródzkie	sosna	3.—	2.10	— .90
	świerk	3.—	2.10	— .90
	dąb	3.—	2.10	— .90
	klon	3.—	2.10	— .90
	grab	3.—	2.10	— .90
	brzoza	3.—	2.10	— .90
	olcha	3.—	2.10	— .90
	osika	1.75	1.25	— .25

Starostwo	Gatunek drzewa	Szczapy zł.	Okraglaki zł.	Gałęzie zł.
Słonimskie	sosna	2.—	1.50	— .40
	świerk	2.—	1.50	— .40
	dąb	3.—	2.50	— .50
	klon	3.—	2.50	— .50
	grab	3.—	2.50	— .50
	brzoza	3.—	2.50	— .50
	olcha	3.—	2.50	— .50
	osika	1.30	1.—	— .25
Stolpeckie	sosna	3.—	2.50	— .50
	świerk	3.—	2.50	— .50
	dąb	3.—	2.50	— .50
	klon	3.—	2.50	— .50
	grab	3.—	2.50	— .50
	brzoza	3.—	2.50	— .50
	olcha	3.—	2.50	— .50
	osika	1.50	1.—	— .20
Wolczyńskie	sosna	2.—	1.40	— .50
	świerk	2.—	1.40	— .50
	dąb	2.—	1.40	— .50
	klon	2.—	1.40	— .50
	grab	2.—	1.40	— .50
	brzoza	2.—	1.40	— .50
	olcha	2.—	1.40	— .50
	osika	1.40	1.20	— .30
Nieświeskie	sosna	2.—	1.75	— .50
	świerk	2.—	1.60	— .50
	dąb	3.—	2.50	— .50
	klon	3.—	2.50	— .50
	grab	3.—	2.50	— .50
	brzoza	3.—	2.50	— .50
	olcha	1.75	1.25	— .20
	osika	3.—	2.50	— .50

Wojewoda
(—) *Januszajtis*
generał dywizji.

Nowogródzki Nowogródek, dn. 27.III-25 r.
Urząd Wojewódzki
Nr. 591/SM. Do wszystkich P.P. Starostów Województwa Nowogródzkiego.

Na podstawie Rozporządzenia Szefa Z. T. P. i E. z dnia 4.XI-20 r. (Dz. Urz. Z.T.P.i E. Nr. 4 art. 7 poz. 34) ustala się z dniem 1.IV b. r. opłaty za furmanki według skali następującej:

1) za furmankę jednokonną dla rozjazdów osobowych za każdy kilometr przebytej drogi — zł. 15 gr.

- 2) za furmankę parokonna dla tychże celów . . . — zł. 25 gr.
 3) za furmankę jednokonna dla potrzeb przewozowych dziennie 7 zł. — gr.
 4) na furmankę parokonna dla potrzeb przewozowych dziennie 12 zł. — gr.

Za Wojewodę
 (—) *M. Parfjanowicz*
 Vice-Wojewoda.

Ruch służbowy

za czas od 1-go do 30 kwietnia 1925 roku.

I. Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W Urzędzie Wojewódzkim.

Przyjęci:

Wańkowska Emilja na stanowisko kancelistki XII st. sł. w charakterze prac. kontr. od dnia 1.V.25 r.

Sawicki Józef na stanowisko prowizor. niższego funkcjonariusza w 9 stopniu płacy w charakterze szofera od dn. 1.II.25 r.

Przeniesieni:

Urzędnik VIII st. sł. Henryk Malukiewicz z dn. 1.V.1925 r. przeniesiony ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służb. do Starostwa w Nieświeżu.

Zwolnieni:

Prowizor. urzęd. XI st. sł., Danuta Chrzanowska, zwolniona z dniem 21 kwietnia 1925 r. na własną prośbę.

Prow. urzęd. XII st. sł., Olgierd Obrycki, zwolniony z dn. 30 kwietnia 1925 r. na własną prośbę.

Etatowy niższy funkcjonariusz 9 st. płacy (szofer), Dorofiejczyk Aleksander, zwolniony ze służby z dn. 31 marca 1925 r. na własną prośbę.

W Starostwie Lidzkim.

Mianowani:

Kontr. prac. IX st. sł. Ryży Hilary, mianowany urzędnikiem prowiz. IX st. służb.

Kontr. prac. XI st. sł., Lichwierowicz Piotr, mianowany urzędnikiem prowiz. XI st. sł.

W Starostwie Nieświeskiem.

Mianowani:

Kontr. prac. VIII st. sł., Stodółkiewicz Aleksander, mianowany prowizorycznie urzędnikiem administracyjnym I kat. VIII st. sł.

W Starostwie Słonimskim.

Zwolnieni:

P. o. Starosty Słonimskiego, Ignacy Korcozowicz, dekretem p. Ministra Spr. Wewn. z dn. 11.III.25 r. Nr. AP. 2363 zwolniony ze stanowiska p. o. Starosty i ze służby państwowej na podstawie art. 62 ustawy o państw. służbie cywilnej.

W Starostwie Stołpeckim.

Mianowani:

Kontr. prac. X st. sł., Bielach Waclaw, mianowany prowiz. urzędnikiem X st. sł.

W Starostwie Wołożyńskim.

Zwolnieni:

Kontr. prac. X st. sł., Ziniewicz Bronisław, zwolniony ze służby z dn. 31 marca 1925 r. na własną prośbę.

II. Etat Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Mianowani:

Prowiz. kontroler maj. państw. w VII st. sł., Skotnicki Witold, mianowany definitywnie kontrolerem maj. państw. w VII st. sł.

Przeniesieni:

Lustrator weter. w VII st. sł. Słuczanski Aleksander, przeniesiony z dn. 28.III.25 r. na własną prośbę do Starostwa w Skierniewicach, Woj. Warszawskiego.

Prowiz. ref. rolny Starostwa Nowogr. w VII st. sł., Piotr Wiguro, z dn. 24.III.25 r. przeniesiony w dotychczasowym charakterze i st. sł. do Wydz. Roln. i Wet.

Prowiz. ref. rolny Starostwa Stołpeckiego w VII st. sł. Edmund Hrehorowicz, przeniesiony z dn. 24.III.25 r. w dotychczasowym st. sł. do Starostwa Lidzkiego i Wołożyńskiego.

III. Etat Ministerstwa Robót Publicznych.

Przyjęci:

Rożnowski Benjamin na stanowisko techn. państw. Zarz. Drogowego w Baranowiczach w charakterze prac. kontraktowego.

Szablowski Jan na stanowisko kanc. XI st. sł. w ref. Odbudowy przy Starostwie Baranowickiem w charakterze prac. kontr. od dnia 1.IV.1925 r.

Rycharski Mieczysław na stanowisko kanc. XI st. sł. w charakterze pracownika kontrakt. od dn. 16.III 1925 r.

Nieczyporowicz Władysław na stanowisko kanc. XI st. sł. w ref. Odbudowy przy Starostwie Słonimskim w charakterze prac. kontr. od dnia 16 marca 1925 r.

Sięstrzeńcewicz-Bohusz Eustachy na stanowisko kanc. XI st. sł. w ref. Odbudowy przy Starostwie Wołczyńskim w charakterze prac. kontr. od dnia 19 marca 1925 r.

Z w o l n i e n i :

Kontr. prac. IX st. sł. w Okr. Dyr. R. P., Mączyński Wiktor, zwolniony ze służby z dn. 1 maja 1925 r. na własną prośbę.

Kontr. prac. VIII st. sł. referent Odbudowy przy Starostwie Baranowickiem, Władysław Przeborowski, zwolniony z powyższego stanowiska z dn. 1.IV.25 r. na własną prośbę.

Kontr. prac. w X st. sł. w referacie Odbudowy przy Starostwie Baranowickiem, Szablowski Jan, zwolniony z powyższego stanowiska z dn. 1.IV.25 r. na własną prośbę.

P r z y j ę c i :

Ginter Zenon-Bolesław na stanowisko urzędnika VIII st. sł. do spraw Odbudowy przy Starostwie Baranowickiem w charakterze pracownika kontraktowego.

Przeborowski Władysław na stanowisko urzędnika X st. sł. w referacie Odbudowy przy Starostwie Baranowickiem w charakterze pracownika kontraktowego.

WYKAZ

Stowarzyszeń i Związków, zalegalizowanych i zarejestrowanych na terenie Województwa Nowogrodzkiego w miesiącu kwietniu 1925 r.

Z dn. 6.IV Nr. 369|41 — Kółko Rolnicze w Staniewiczach, pow. Lidzki.

Z dn. 17.IV Nr. 371|43 — Kółko Roln. „Zgoda” w Bastunach, pow. Lidzki.

Z dn. 20.IV Nr. 372|44 — Kółko Roln. w Miratyczach, pow. Nowogrodzki.

Z dn. 24.IV Nr. 376|48 — Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Stołowiczach pow. Baranowicki.

Z dn. 25.IV Nr. 478|50 — Kółko Roln. w Rajcy pow. Nowogrodzki.

Z dn. 27.IV Nr. 379|51 — Kółko Roln. w Raduniu, pow. Lidzki.

Z dn. 29.IV Nr. 383|55 — Kółko Roln. „Zorza” w Wierch-Wawiórcie pow. Lidzki.

Z dn. 29.IV Nr. 384|56 — Biblioteka Społeczna w Turcu, pow. Nowogrodzki.

Z dn. 29.IV Nr. 385|57 — Kółko Roln. w Rusinach pow. Baranowicki.

Ogłoszenia.

Podaje się do wiadomości, że w wykonaniu Rozporządzenia Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16.I.1925 r. (Dz. U. Nr. 8, poz. 61) zostało z dniem 31 marca 1925 r. zlikwidowane Starostwo Grodzkie w Poznaniu, którego agendy z dniem 1-go kwietnia 1925 roku przyjął Miejski Urząd Policyjny w Poznaniu.

Podaje się do wiadomości, że z dniem 23 marca 1925 r. została uruchomiona agencja pocztowa Hermaniszki (pow. Wołczyński).

Podaje się do wiadomości, że została zaprowadzona służba telegraficzna i telefoniczna:

- w agencji pocztowej Dubrowa, pow. Stołpeckiego z dniem 28.III.-b. r.
- w agencji pocztowej Swojatyce, pow. Baranowicze z dniem 10.III.-b. r.

Podaje się do wiadomości, że z dniem 20 marca 1925 r. została uruchomiona agencja pocztowa Cyryn w pow. Nowogrodzkim.

Nowogrodzki Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie na podstawie art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 92 poz. 718 z 1923) podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu w dniu 20.XI.1924 r. w prawomocnym składzie rozpoznała sprawę scalenia gruntów wsi „Tuszewicze”, położonej w gminie Szydłowskiej pow. Słonimskim i na zasadzie art. 12 i 15 Ustawy z dnia 11.VIII.1923 roku o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich oraz art. 17 Ustawy z dnia 31.VIII.1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 90 poz. 706 i Nr. 92 poz. 718 z r. 1923)

p o s t a n o w i ł a :
włączyć do obszaru scaleniowego, zawierają-

cego grunty Mieczysława Maleszewskiego i Władysława Pusłowskiego, położonych w szachownicach z gruntami wsi „Tuszewicze” i okolicy „Tuszewicze”, grunty ukazowe i nabyte w drodze kupna stanowiące własność mieszkańców wsi „Tuszewicze”, położone w gminie Szydłowskiej, pow. Słonimskim, o obszarze około 70 ha, oraz grunty stanowiące własność Szymona Grypicza i Malenji Minucyz. W ten sposób teren scaleniowy, ustalony decyzją Okręgowej Komisji Ziemskiej w dniu 11.IX.-1924 roku zwiększyć i ustalić o przestrzeni około 394 ha.— Polecieć Komisarzowi Ziemskiemu na powiat Słonimski, z chwilą uprawomocnienia się niniejszej decyzji wszcząć postępowanie scaleniowe wyżej wymienionych gruntów z urzędu.

Decyzja niniejsza, niezaskarżona we właściwym terminie, staje się prawomocna i ulega wykonaniu.

(m. p.) p. o. Prezesa
(—) *Trautsoit*

Nowogródzki Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie na podstawie art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 92 poz. 718 z r. 1923) podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu w dniu 30.XII.-1924 r. w prawomocnym składzie rozpoznawała sprawę scalenia gruntów wsi „Staniuńce”, położonej w gminie Koniawskiej, pow. Lidzkim i na zasadzie art. 12 i 15 Ustawy z dnia 11.VIII.-1923 roku o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich oraz art. 16 Ustawy z dnia 31.VII.-1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 90 poz. 706 i Nr. 92 poz. 718 z r. 1923)

p o s t a n o w i ł a:

wdrożyć postępowanie scaleniowe gruntów ukazowych i nabytych, stanowiących własność mieszkańców wsi „Staniuńce”, położonych w gminie Koniawskiej, pow. Lidzkim o obszarze około 217 ha, włączyć do obszaru scaleniowego grunty rządowe, pomiędzy którymi są położone grunty wsi „Staniuńce”, w celu usunięcia szachownicy, tworząc w ten sposób teren scaleniowy o ogólnym obszarze około 217 ha. Polecieć Komisarzowi Ziemskiemu na powiat Lidzki, z chwilą uprawomocnienia się niniejszej decyzji, wszcząć postępowanie scaleniowe pomienionych gruntów.

Decyzja niniejsza, niezaskarżona we właściwym terminie, staje się prawomocną i podlega wykonaniu.

ciwym terminie, staje się prawomocną i podlega wykonaniu.

(m. p.) p. o. prezesa
(—) *Trautsoit*

Rozporządzenie

o wejściu w życie przepisów porządkowych, dotyczących ochrony dróg publicznych na terenie Województwa Nowogródzkiego.

W myśl § 3 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61—1924 r. poz. 611), zarządzam, co następuje:

§ 1. ZABRANIA się niszczyć i uszkadzać drogi publiczne i wszelkie przynależności i urządzenia drogowe, jak to: mosty, przepusty, drogowskazy, znaki ostrzegawcze, kilometrowe i hektometrowe, pacholki, drzewa przydrożne i t. p.

§ 2. ZABRANIA się włóczenia po drogach publicznych wszelkich przedmiotów, mogących psuć drogę, a przedmioty takie winny być wiezione na kołach lub saniach.

§ 3. ZABRANIA się zanieczyszczać drogi i ich przynależności przez wyrzucanie lub rozsypywanie ziemi, błota, nawozu, śmieci, pozostawiania padłych zwierząt, wylewanie nieczystości, sprowadzenia na drogę odpływów, wreszcie przez rzucanie na drogę gruzu, gwoździ, drutu, odłamków metali, szkła itp. przedmiotów, mogących kałeczyć nogi ludzi i zwierząt i rwać obręcze gumowe pojazdów. Zwierzęta padłe na drodze publicznej właściciel ich winien usunąć w ciągu 24 godzin; w przeciwnym razie będzie to uczynione na jego koszt przez organa zarządu gminnego.

§ 4. ZABRANIA się tratować i wypasać rowy, skarpy nasypów i wykopów, pasy przydrożne, skopywać pobocza (burty) i skarpy, zasypywać rowy, kanały i przepusty, zaorywać drogi. Osobom nieuprawnionym zabrania się korzystać z trawy rosnącej na poboczach, skarpach, rowach i pasach przydrożnych.

§ 5. ZABRANIA się bez pozwolenia właściwego Zarządu Drogowego składać na drodze wszelkiego rodzaju materiały, narzędzia, towary itp. Zakaz ten nie dotyczy chwilowego, a koniecznego złożenia przedmiotów przy naładowaniu lub przeładunku.

§ 6. ZABRANIA się rozkładania ognisk w odległości mniejszej niż 150 metr. od mostów drewnianych oraz przechodzenia i przejeżdżania po takich mostach z ogniem lub niezamkniętem paleniskiem maszyn, palenia na mostach drewnianych tytoniu, rozniecania ognia, zakładania popasów lub noclegów pod wszelkimi mostami.

§ 7. ZABRANIA się bez specjalnego pozwolenia przewozić lub przeciągać przez mosty ciężary, przekraczające dopuszczalne obciążenie mostu. W razie potrzeby wzmocnienia mostu przy przewożeniu lub przeciąganiu przez niego ciężaru, koszta związane z tem wzmocnieniem, a określone przez właściwy Zarząd Drogowy, ponosi przewoźcy.

§ 8. ZABRANIA się przewozić na drogach publicznych o twardej nawierzchni ciężarów ponad 2 tonny saniami, których płozy mają w części dolnej mniej niż 120 cm. długość i mniej niż 10 cm. szerokości.

§ 9. Szerokość obręczy kół pojazdów, przeznaczonych do przewożenia znacznych ciężarów i korzystających z dróg o twardej nawierzchni, winna być taka, aby ciśnienie kół nie przekraczało 150 kilogramów na centymetr bieżący szerokości obręczy. Powierzchnia obręczy winna być gładka i nie posiadać nierówności. Wyjątek stanowią maszyny rolnicze, jednak koła ich nie powinny mieć nierówności, które niszczyłyby nawierzchnię bitej drogi.

§ 10. Czuwać nad przestrzeganiem powyższych przepisów obowiązana jest zaprzyęszona służba drogowa, organa policji państwowej oraz urzędy gminne.

§ 11. Winni przekroczenia powyższych przepisów ulegną, o ile dane przekroczenie nie podlega surowszemu przepisowi karnemu karze grzywny w myśl postanowień Ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) o przepisach porządkowych na drogach publicznych lub aresztu do dwóch miesięcy; oprócz tego winni obowiązani będą wynagrodzić wyrządzoną szkodę.

§ 12. Do orzecznictwa są powołane władze administracyjne pierwszej instancji w drodze postępowania karno-administracyjnego.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda

(—) *M. Januszajtis*

Generał Dywizji.

Rozporządzenie

o wejściu w życie przepisów porządkowych, dotyczących używania dróg publicznych na terenie Województwa Nowogródzkiego.

W myśl § 3 „Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie dróg“ (D. U. R. P. № 62 1924 r. poz. 611), zarządzam co następuje:

§ 1. Ruchu na drogach publicznych nie wolno tamować lub utrudniać. Do przeszkód w ruchu zalicza się nie tylko bezpośrednie tamowanie ruchu na drodze publicznej, ale też wykonywanie czynności obok drogi, lub umieszczanie obok drogi przedmiotów, które w jakikolwiek sposób utrudniają ruch na drogach.

§ 2. Wszyscy, korzystając z dróg publicznych dla jazdy, wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt winni trzymać się prawej strony (w kierunku jazdy). Przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, winni usunąć się ze swemi pojazdami lub zwierzętami na prawo. Również winni zbroczyć na prawo, gdy zostają wyprzedzani; natomiast wymijanie innych pojazdów wolniej jadących dozwolone jest tylko przez wyprzedzenie ich, jadąc z lewej strony wymijanego, t. j. pozostawiając go po swojej prawej stronie.

§ 3. Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzec wołaniem o swem zbliżeniu się a ostrzeżony winien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po lewej stronie.

§ 4. Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka lub gdy przed wyprzedzonym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

§ 5. Zabrania się wyprzedzać, gdy droga nie jest widoczną na dostateczną długość, jako też na mostach, skrętach i skrzyżowaniach dróg.

§ 6. Ruch pojazdów zaprzęgowych i zwierząt pędzonych lub prowadzonych na drogach bitych lub brukowanych winien odbywać się na twardej nawierzchni, a nie na poboczach (burtach) drogi.

§ 7. Szybkość ruchu na drogach publicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób z nich korzystających i winna być dostosowana do wymagań ruchu publicznego oraz ochrony dróg i mostów. Wszystkim pojazdom jak mechanicznym, tak i zaprzęgowym w miejscowościach zabudowanych należy jechać ostrożnie i uważnie (dla pojazdów mechanicznych szybkość nie większa 15 km. na godzinę). W wypadkach bardziej ożywionego ruchu pieszego należy jechać z szybkością nie więcej 6 klm. na godzinę (szybkość konia w stępie), a nawet zatrzymywać się. Na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg i mostach dłuższych nad 20 mtr. należy zwalniać szybkość i jechać z szybkością nie więcej 6 klm. na godzinę.

§ 8. Przy przemarszu oddziałów wojska, przejazdach straży ogniowej, przy przejściu pochodów, orszaków, pogrzebowych lub procesji religijnych, które

Nowogródex
dn. 14 marca 1925 r.

winne o ile możności zajmować tylko prawą połowę jezdni (w kierunku ruchu) należy wszystkim pojazdom tak jechać, aby nie rozrywać wymienionych pochodów; w wypadku zaś przechodzenia ich, oraz uczniów szkoły, ochrony itp. przez jezdnię, pojazd winien stanąć, czekając przejścia pochodu.

§ 9. Pojazdom mechanicznym, których waga wraz z ładunkiem przekracza trzy tysiące kilogramów, zabrania się poruszać z szybkością większą niż 25 km. na godzinę.

§ 10. Jadący na rowerach po drogach bitych lub brukowanych mogą używać poboczy (burty), o ile to nie urudnia ruchu pieszego, odbywającego się po tych poboczach. Zabrania się jeździć na rowerze chodnikami, przeznaczonymi dla ruchu pieszego.

§ 11. Posterunki Policyjne w miastach winny być objeżdżane z prawej strony, pozostawiając ten posterunek z lewej strony. Wszelkie polecenia i wskazówki funkcjonariusza policyjnego co do ruchu pojazdu winne być natychmiast wykonane.

§ 12. Ruch pieszy wzdłuż drogi winien odbywać się tylko na chodnikach lub na poboczach (burtach) drogi możliwie prawą stroną, a wymijanie przez wyprzedzenie na lewo, pozostawiając wymijanego po prawej stronie.

§ 13. Kursujące po drodze Nowogródek—Nowojelnia wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów ponad 3¼ tonny (750 kg.) lub ponad 4 osoby, winny być zaopatrzone w hamulec; zabrania się zaś używania do hamowania łańcuchów, haków lub innych przyrządów, któreby niszczyły nawierzchnię drogi. Takie urządzenia mogą być używane podczas gołoledzi.

§ 14. Każdy zaprząg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdy jeden woźnica może prowadzić dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone najwyżej w jednego konia każdy.

§ 15. Konie w zaprzęgu na drogach publicznych winny być okiełznane. Zaprząg winien być taki, aby woźnica w każdej chwili mógł panować nad pojazdem.

§ 16. Podczas jazdy zabrania się woźnicy spać na wozie i opuszczać go bez dozoru.

§ 17. Wszystkie pojazdy znajdujące się na drogach publicznych poza obrębem miejsca zamieszkania właściciela (wsi, osady, miasta i t. p.) z wyjątkiem osobowych pojazdów, nie służących dla celów zarobkowych, winny być zaopatrzone w tablicę o wymiarach nie mniej niż 25 x 15 cm., umieszczoną z lewej strony pojazdu, a zawierającą jasno i czytelnie wypisane w języku polskim imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela lub też nazwę i adres firmy, fabryki, majątku i t. p. Przepis ten nie ma zastosowania do pojazdów rządowych, których sposób oznaczenia będzie ustanowiony osobno.

Do przepisów powyższego winni zastosować się właściciele pojazdów do dnia 1 lipca r. b.

§ 18. Wszystkie pojazdy mechaniczne (samochody, motocykle, rowery z przystosowanymi motorami napędowymi), znajdujące się na terenie Województwa, winny być zarejestrowane w Urzędzie Wojewódzkim (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) i ściśle przestrzegać przepisy i rozporządzenia o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

§ 19. Wszystkie zarobkowe przedsiębiorstwa przewozowe (zaprzęgowe) winne być zarejestrowane w

Urzędzie Wojewódzkim (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) i obowiązane są do ścisłego przestrzegania przepisów i rozporządzeń o ruchu kołowym na drogach publicznych. Dorożkarze w miastach winni posiadać numery rejestracyjne, wydawane przez Magistrat.

§ 20. Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna posiadać imienną kartę rowerową i tabliczkę z numerem rejestracyjnym oraz winna być obznajomiona z przepisami o ruchu na drogach publicznych.

§ 21. Rowery winny być zaopatrzone w dobrze działający hamulec, dzwonek, a nie inny przyrząd jako sygnał ostrzegawczy i z chwilą nastania zmroku w zapaloną latarnię o białym świetle.

§ 22. Dla orientacji osób, korzystających z dróg wszystkich kategorii winny być postanowione przez odnośne Zarządy Drogowe znaki drogowe informacyjne, jako to: kilometrowe, hektometrowe na drogach o twardej nawierzchni, znaki mostowe, drogowskazy, znaki ostrzegawcze, znaki graniczne między powiatami oraz między województwami. Termin zaopatrzenia dróg w powyższe znaki ustalony rozporządzeniem Ministra Rob. Publ. i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 czerwca 1924 r. (D. U. R. P. № 61 poz. 611).

§ 23. Czuwać nad przestrzeganiem powyższych przepisów obowiązana jest zaprzysiężona służba drogowa, Organa Policji Państwowej oraz Urzędy Gminne

§ 24. Winni przekroczenia powyższych przepisów ulegną, o ile dane przekroczenie nie podlega surowszemu przepisowi karnemu, karze grzywny w myśl postanowień (Ustawy z dnia 7 października 1921 r. (D. U. R. P. № 89 poz. 656) o przepisach porządkowych na drogach publicznych lub aresztu do dwóch miesięcy; oprócz tego winni obowiązani będą wynagrodzić wyrządzoną szkodę.

§ 25. Do orzecznictwa są powołane władze administracyjne pierwszej instancji w drodze postępowania karno-administracyjnego.

§ 26. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dnia 14 marca 1925 r.

Nowogródek

Wojewoda

(—) *M. Januszajtis*
General Dywizji.

Komunikat

Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża we Lwowie, plac św. Ducha 1, z dnia 25 kwietnia 1925 r. L: 194.

Ulgi kąpielowe urzędników państwowych.

Członkowie Stowarzyszenia Złotego Krzyża korzystają—za okazaniem legitymacji członka, ważnej na bieżący rok—z następujących ulg i ułatwień w zdrojowiskach kąpielowych i zakładach leczniczych.

1. W zakładzie własnym Złotego Krzyża dla piersiowo chorych urzędników państwowych i ich rodzin w **Supraślu koło Białegostoku**: całe utrzymanie (pokój i obfity wikt, pięć razy dziennie) opieka lekarska i lekarstwa — za 5 zł. 50 gr. dziennie. Zakład otwarty cały rok. Zgłoszenia o przyjęcie do zakładu (chorych w początkowych stadiach) należy wnosić—dołączając świadectwo lekarskie—wprost do

Zarządu Zakładu Złotego Krzyża w Supraślu koło Białegostoku.

2. W zakładzie inhałacyjno-solankowo-kąpielowym w Delatynie: 30 proc. zniżka za kąpiele solankowe i inhałacje w całym sezonie kąpielowym.

3. W zakładzie kąpielowym w Iwoniczu: w I i III sezonie (do 20 czerwca i od 20 sierpnia) 25 proc. zniżka kąpeli I klasy i 33 proc. kąpeli II klasy także dla rodzin członków. W II sezonie zniżka w wyjątkowych wypadkach. Nadto zniżka cen mieszkań: 50 proc. w I i III sezonie i 20 proc. w II sezonie. Mieszkania należy wcześniej zamawiać.

4) W zakładzie kąpielowym Jastrzębi-Zdrój (pow. rybnicki woj. śląskie): koszta 30-dniowego pobytu (pokój, utrzymanie, 20 kąpeli solank. 2 kl. z zaopatrzeniem lekarskim i taksa kuracyjną) dla dorosłych 225 zł. i dla dzieci 85 zł.

5. W zakładzie kąpielowym w Lubieniu Wielkim: 50 proc. zniżka kąpeli mineralnych taksy i zdrojowej w I i III sezonie (bez rodzin).

6. W zakładzie leczniczym Nałęczów (szczawa wapniowo-żelazista) 25 proc. zniżka wszystkich zabiegów leczniczych.

7. W zakładzie kąpielowym (siarczano-solno-alkalicznym) Niemirów: Koszta 28 dniowego pobytu w I i III sezonie (pokój, oświetlenie, wikt, wszelkie zabiegi lecznicze, opieka lekarska, taksa kuracyjna, autobus ze stacji Rawa Ruska i napowrót) 245 zł. w I klasie, a 170 zł. w II klasie.

Pokoje bez pościeli.

Osoby niekorzystające z kuracji płacą normalne ceny. Zamówienia o ile możliwości do 30 kwietnia, względnie 15 sierpnia wprost do Zarządu Zakładu kąpielowego, przyczem należy przesłać połowę należności, którą w razie niezgłoszenia się pacjenta, Zarząd kąpielowy zwraca.

W Niemirowie wydaje się kąpiele siarczane, borowinowe i gazowe. Wskazania: wszelkie reumatyzmy, artretyzm, choroby kobiece i nerwowe.

Zarząd pensjonatów „Warszawianka“ i „Roma“ w Niemirowie przyznaje członkom Stowarzyszenia Złotego Krzyża i ich rodzinom w czasie do 30 czerwca i od 25 sierpnia całodzienne utrzymanie (pokój z usługą i światłem, obfity wikt pięć razy dziennie) za 4 zł. dziennie od osoby, jeżeli się zgłosi przynajmniej 20 osób na mieszkanie i utrzymanie. Przy zamówieniu (wprost do Zarządu pensjonatu Warszawianka) przesłać 20 zł. tytułem zadatku. Pokoje bez pościeli, za pościel liczy Zarząd 4 zł. ty. odniewo. W II sezonie (od 1 lipca do 25 sierpnia) całodzienne utrzymanie dla 20 kuracjuszków po 5 zł. od osoby, o ile na I i III sezon zgłosi się przynajmniej po 25 osób po 4 zł. dziennie. Zniżki te przyznaje Zarząd pensjonatu bez względu, czy gość korzysta z kuracji czy nie.

8. W zakładzie kąpielowym „Rabka“: 50 proc. zniżka kąpeli i innych zabiegów leczniczych we wszystkich 3 sezonach w liczbie nieprzekraczającej 1000 kąpeli i 1000 zabiegów. Mieszkania po cenie zniżonej w sezonie jesiennym od 15 sierpnia.

9. W zakładzie kąpielowym (siarczano-słonym) Solec (ziemi kieleckiej) w pojedynczych wypadkach dla członków (nie ich rodzin) znajdujących się w specjalnie ciężkich warunkach materialnych, kąpiel I klasy za biletem II klasy niezależnie od sezonu.

10. W zakładzie kąpielowym Swoszowice: 30 proc. zniżka od każdorazowej ceny kąpeli we wszy-

stkich klasach w I i III sezonie (t. j. do czerwca i od 1 września) dalej uwolnienie od wszelkich taks kuracyjnych i 50 proc. zniżka od taksy porady lekarskiej.

11. W zakładzie kąpielowym Truskawiec w I i III sezonie zniżka 25 proc. na wszelkie zabiegi lecznicze; wyjątkowo indywidualne nawet 50 proc. zniżki.

12. W Zakopanem: Uwolnienie od opłaty taksy klimatycznej. Urzędnicy od V stopnia służby placą połowę taksy klimatycznej.

13. W zakładzie kąpielowym Żegiestów—Zdrój: zwolnienie od taksy zdrojowej członków Stowarzyszenia Złotego Krzyża.

Ulgi kąpielowe (50 proc.) w Państwowych Zakładach Kąpielowych w Busku, Ciechocinku i Krynicy objęte są całokształtem organizacji państw. pomocy lekarskiej dla urzędników. Taksę kuracyjną w tych zakładach opłacają urzędnicy państwowi i ich rodziny w wysokości 25 proc. ceny obowiązującej.

Bezpłatne kąpiele solankowe, kąpiele z kwasem węglowym i borowinowe w państw. zakładzie kąpielowym w Ciechocinku mogą być w małej ilości udzielane przez Urząd Wojewódzki osobom szczególnie godnym uwzględnienia.

Komisarz rządowy przy Państw. Zakładzie Zdrojowym w Busku przyznał dla członków Stowarzyszenia Złotego Krzyża i ich rodzin 25 kart sezonowych bezpłatnych (zwolnienie od opłaty za wstęp do parku zdrojowego).

Na interwencję Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża Izba Lekarska we Lwowie zwróciła się do lekarzy swego okręgu o udzielanie członkom Stowarzyszenia Złotego Krzyża 50 proc. zniżek honorarjów lekarskich za ordynację, wizyty, consilia i zabiegi specjalistyczne („Gazeta Lekarska“ Nr. 12 z dnia 22 marca 1925).

Przeważna część lekarzy okręgu Izby Lekarskiej w Krakowie udziela urzędnikom państwowym, ograniczonym wyłącznie na pobory służbowe (nie posiadającym majątku osobistego) 50 proc. zniżek od normalnych cen miejscowych.

W Okręgu Izby Lekarskiej w Łodzi urzędnicy zrzeszeni korzystają z 50 proc. zniżki honorarjów lekarskich.

Uzyskane ewentualnie w dalszym ciągu ulgi i udogodnienia kąpielowe i zniżki honorarjów lekarskich zostaną dodatkowo podane do wiadomości członków.

Członkowie zgłaszający się do Stowarzyszenia o informacje zechcą dołączać na odpowiedź zaadresowaną już kopertę z przyklejonym znaczkiem pocztowym.

Polskie Stowarzyszenie Złotego Krzyża liczy obecnie 5.200 członków. Fundusz na budowę własnego Domu Zdrowia w Muszynie koło Krynicy osiągnął w dniu 15 kwietnia 1925 kwoty 36.000 zł.

Projekt budynku został przez Walne Zgromadzenie członków zatwierdzony. Budowa rozpocznie się

natychmiast po zebraniu potrzebnej na budowę kwoty przewyższającej jednak zebrany dotychczas fundusz (szczegółowe plany i kosztorysy budowy są w opracowaniu.

Każdy urzędnik państwowy (sędzia, profesor i t.d.) względnie emeryt może przystąpić do Stowarzyszenia i otrzymać legitymację członka zwyczajnego, uprawniającą do korzystania z Zakładów Stowarzyszenia i ulg (zniżek) przez Stowarzyszenie wyjedynanych bez wypełnienia zbytnich formalności. Należy jedynie wkładkę roczną 5 zł. i wpisowe (jednorazowo)

1 zł. razem 6 zł. przesłać do Sekretarjatu Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża, Lwów, plac św. Du-cha L: 1 i to albo przekazem pieniężnym albo praktyczniej za pośrednictwem blankietu nadawczego P. K. O. który można kupić za parę groszy w każdym Urzędzie Pocztowym i na którym wpisać należy (konto Stowarzyszenia) Nr. 143468 podając dokładny adres wysyłającego.

Dyrekcja Zakładu zdrojowo-kąpielowego w Szczawnicy udziela zniżek z cennika za świadczenia lecznicze.

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach.

Elsztejn Wolf	Dowód osob. wyd. przez S-two Pińskie z dnia 10.IV.23 Nr. 1041.	ciola wyd. dn. 27.IV-22 r. Nr. 513 i legit. wyd. przez S-two Słonim. w 1921 r.
Sągolowski Abram	Legit. wyd. przez b. Nacz. II rej. pow. Nowogr. dn. 30.V.-21 r. Nr. 6381.	Szubiakowska Helena Dowód osob. wyd. przez S-two w Borszczowie dn. 30.IV-23 r. za Nr. 1115.
Naumowicz Kirył	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Słonim.	Dorogow Gołda Wyciąg z ksiąg ludności gm. Zdzieciolskiej za Nr. 191.
Sazanowicz Szymon	" " " " " "	Sliza Marcin Wyciąg z ksiąg ludności gm. Kuryłowickiej, wyd. dn. 22.V. 22 r. Nr. 989.
Szejna Tomasz	" " " " " "	Wajnsztejn Sora Wyciąg z ks. ludności gm. Dereczyńskiej wyd. dn. 8.III-22 r. Nr. 240.
Kraskowski Piotr	" " " " " "	Wajnsztejn Benjamin-Chaim Wyciąg z ks. ludn. gm. Dereczyńskiej wyd. dn. 8.IV-22 r. Nr. 2041.
Emieljanowicz Jefim	" " " " " "	Gracuk Sora Wyciąg z ks. ludności stałej gm. Dereczyńskiej wyd. dn. 29.X-24 r. Nr. 602.
Sungotowski Srol-Judel	Legit. wyd. przez b. Nacz. II rej. pow. Nowogr. dn. 20.VI-21 r. Nr. 6495.	Godlewski Wincenty Karta mob. Nr. 334 wyd. przez P. K. U. Mołodeczno.
Nieszczeretow Leonid	Legit. wyd. przez b. Nacz. II rej. pow. Nowogr. dn. 15.VII-21 r. Nr. 6583.	Sawicki Piotr Książka wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno dn. 23.IV 24 r. Nr. 557.
Szapućko Aleksander	Karta ewidenc. Nr. 21 wydana przez Komisję Przegładową zwierząt pociągowych dla zwierzęcia pociągowego uznanego przez Komisję za niezdatne.	Suzanowicz Adam Książka wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno dn. 11.IV-23 r. Nr. 227.
Polaczek Lejma	Legit. wyd. przez S-two Nowogr. dn. 13.VI-21 r. Nr. 908.	Kudzin Andrzej Książka wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno za Nr. 137.
Wyrko Jan	Legit. wyd. przez S-two Nowogr. dn. 31.V-21 r. Nr. 2741.	Zieńko Edward Dokument podróży wyd. przez D-two 64 p.p. w Grudziądzu dn. 29.XII-23 r. za Nr. 370610/23.
Stryko Jan	Wyciąg z ksiąg stałej ludności gm. Kostrowickiej pow. Słonim., wyd. dn. 20.VI-22 r. Nr. 228.	Wojewoda Aleks. Książka wojsk. wyd. przez P.K.U. Mołodeczno dn. 9.IV-23 r. Nr. 412.
Kononowicz Dawid	Wyciąg z ksiąg stałej ludności wyd. przez Urząd gm. Miżewicze z dn. 7.V-22 r. Nr. 1889.	Pauchleb Szymon Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno dn. 8.IV-23 r. Nr. 110 i legit. wyd. przez Nacz. II rej. pow. Stołpeck. dn. 30.VII-21 r. Nr. 2560.
Klebański Kirył	Dowód osob. wyd. przez S-two Słonimskie.	Mickiewicz Ignacy Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno dn. 9.XI-23 r. za Nr. 785.
Biruk Maksym	Książka wojsk. wyd. przez P.K.U. Słonim dnia 11.III-23 r., 2 zaśw. na inwentarz żywy za Nr. 269 i 270, wyd. przez gm. Marjińską pow. Słonim, oraz kartę ewidenc. na klacz za Nr. 2009.	Downar Franciszek Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno dn. 13.III-23 r. za Nr. 116.
Berensztejn Jankiel	Wyciąg z prowizorycznych ks. ludności stałej wyd. przez Urząd gm. Dereczyńskiej dn. 14.IV-22 r. Nr. 1497.	Szapecki Paweł Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno Nr. 307 i legit. wyd.
Lidowski Abram	Karta zwolnienia wyd. przez P.K.U. Słonim 2.VI-22 r. Nr. 692.	
Białous Hirsza	Karta powołania wyd. przez P. K. U. Słonim 7.IV-22 r., wyciąg z ksiąg ludności stałej m. Zdzie-	

	przez Nacz. I rej. pow. Stołpeck. dn. 24.VI-21 r. Nr. 1709.	Port Szmuit	Legit. wyd. przez Nacz. II rej. pow. Stołpeck. dn. 10.V-21 r. Nr. 1903.
Rusowicz Bronisław	Dokument podróży wyd. przez Dowództwo 28 p.p. w Łodzi dn. 3.XI-23 r. Nr. 647/23.	Hłoba Piotr	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno za Nr. 164.
Kałoszyc Michał	Karta mob. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno za Nr. 504.	Andrusewicz Ewelina	Żółte zaśw. wyd. przez S-two Stołpeck. dn. 9.V-23 r. Nr. 384.
Filipczyk Stefan	Ks. wojsk. i karta mob. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno za Nr. 604.	Kunicki Wincenty	Żółte zaśw. wyd. przez S-two Stołpeck. dn. 14.V-22 r. Nr. 602.
Puzinowski Aleks.	Poświadcz. obywat. wyd. przez S-two Stołpeckie dn. 26.I-22 r. Nr. 156.	Pieszczyński Maksym	Żółte zaśw. wyd. przez S-two Stołpeck. dn. 27.VI-22 r. Nr. 1442.
Trocki Jankiel	Legit. wyd. przez Nacz. III rej. pow. Stołpeck. dn. 26.IV-21 r. za Nr. 1644.	Szareda Antoni	Żółte zaśw. wyd. przez S-two Stołpeck. dn. 27.VI-22 r. Nr. 1414.
Epsztejn Judei	Ks. wojsk. wyd. przez 86 p.p. w Mołodecznie za Nr. 515 i leg. wyd. przez Nacz. I rej. pow. Stołpeck. dn. 8.III-21 r. Nr. 332.	Trusewicz Sabina	Dowód osob. wyd. przez S-two Stołpeck. dn. 6.V-24 r. Nr. 1521.
Izygzon Icko	Legit. wyd. przez Nacz. III rej. pow. Stołpeck. dn. 3.IV-21 r. za Nr. 1101.	Howako Aleksander	Legit. wyd. przez Nacz. I rej. p. Stołpeck. dn. 16.IV-24 r. Nr. 917.
Anders Edward	Paszport zagraniczny wyd. przez legację polską w Sofji i legit. wyd. przez 2 Brygadę K. O. P. w Baranowiczach na prawo przebywania w strefie granicznej i zaświadcz. wyd. dn. 30.XII-24 r. przez P. K. U. Warszawa stwierdzające, że takowy zarejestrował się jako oficer rezerwy.	Tejf Zalman	Legit. wyd. przez Kom. P. P. w Stołpcach dn. 10.II-21 r. Nr. 63.
Ksieniewicz Tomasz	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Mołodeczno za Nr. 251. Żółte zaświadcz. wydane przez S-two Stołpeckie dn. 22.XII-22 r. za Nr. 2863.	Górska Melanja	Leg. wyd. przez S-two Stołpeck. dn. 19.VII-22 r. Nr. 13486-
		Marczukiewicz Dominik	Książka inwalidzka wyd. przez P.K.U. Lida, dowód osob. wyd. przez S-two Lidzkie.
		Lewin Szloma	Książka wojsk. wyd. przez P.K.U. Lida dn. 11.IX-23 r. Nr. 219.
		Szwarc Szymel	Dow. osob. wyd. przez S-two Wołoczyńskie dn. 1.II-23 r. Nr. 448.
		Czarny Hiusz	Książka wojsk. wyd. przez P.K.U. Lida roczn. 1892 roku.
		Gilewicz Jan	syn Benedykta i Rozalji z Makarowych, mieszkaniec wsi Gorańce, gm. Myto pow. Lidzkiego zginął podczas boju pod Grodnem w 1915 roku z 172 p.p. Lidzkiego Armji Rosyjsk.
		Giechowicz Wincenty	Książka wojsk. wyd. przez P.K.U. Lida roczn. 1896 r.

